

Ρέθυμνο, 27-5-2014
Αρ.Πρωτ.: 10156

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ Β'

ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ

Το Πανεπιστήμιο Κρήτης και το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης αναγορεύει την κ. Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ, Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου της Σορβόνης, σε **Επίτιμη Διδάκτορα του Τμήματος την Πέμπτη 29 Μαΐου 2014 και ώρα 19.00**, στο αμφιθέατρο Δ3, στην Πανεπιστημιούπολη Ρεθύμνου, στο Ρέθυμνο.

Η αναγόρευση της τιμωμένης θα γίνει από την Αναπληρώτρια Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης, Καθηγήτρια **Ελένη Παπαδάκη**.

Επίσης, θα υπάρχει μουσικό πρόγραμμα από τη Χορωδία του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης υπό τη διεύθυνση της διδάσκουσας Κυριακής Τριχάκη.

Βιογραφικό Σημείωμα της Τιμώμενης:

Η κα Ελένη Γλύκατζη- Αρβελέρ γεννήθηκε στην Αθήνα το 1926 και μετακόμισε στη Γαλλία το 1950. Αποτέλεσε την πρώτη γυναίκα πρόεδρο του τμήματος Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης το 1967 και την πρώτη γυναίκα πρύτανη του Πανεπιστημίου της Σορβόνης στην 700 χρόνων ιστορία του το 1976, όπως και πρύτανης του Πανεπιστημίου της Ευρώπης. Είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μετά την αποφοίτησή της, εργάστηκε ως ερευνήτρια στο Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών, ενώ μετακόμισε στο Παρίσι το 1953 για να συνεχίσει τις σπουδές της. Δύο χρόνια μετά την άφιξή της, διορίστηκε στο Εθνικό Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών της Γαλλίας (CNRS), ενώ το 1964 λαμβάνει τον τίτλο της διευθύντριας του Κέντρου και το 1967 αυτόν της καθηγήτριας στη Σορβόνη, ενώ στο μεταξύ τιμήθηκε με τον τίτλο του Docteur des Lettres, ενώ διετέλεσε Διευθύντρια του Κέντρου Ιστορίας και Πολιτισμού του Βυζαντίου και της Χριστιανικής Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο

Paris 1, εξελέγη Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (1970-1973) και το 1976, Πρύτανης. Εκεί γνώρισε τον σύζυγό της και αξιωματικό του Γαλλικού Στρατού, Ζακ Αρβελέρ, με τον οποίον απέκτησε μια κόρη. Είναι Πρόεδρος, μεταξύ άλλων, του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου, της Επιτροπής Ηθικής του Εθνικού Κέντρου για την Επιστημονική Έρευνα (Γαλλία), του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου των Δελφών (Ελλάδα) και Επίτιμη Πρόεδρος της Διεθνούς Επιτροπής Βυζαντινών Σπουδών. Επίσης, διετέλεσε Πρόεδρος του Πανεπιστημίου Παρισίων, Πρύτανης των Πανεπιστημίων των Παρισίων, και Πρόεδρος του Κέντρου Georges Pompidou- Beaubourg.

Τα έργα της αφορούν κυρίως την ιδιότητά της ως βυζαντινολόγου. Μεταξύ των σημαντικότερων, αξίζει να αναφερθούν οι «Έρευνες για τη διοίκηση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας τον 9ο και 10ο αιώνα»(1960), «Το Βυζάντιο και η θάλασσα» (1966), «Μελέτες για τη διοικητική και κοινωνική διάρθρωση του Βυζαντίου»(1971), «Βυζάντιο, η χώρα και τα εδάφη»(1976), και «Η Πολιτική Ιδεολογία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας»(1976), «Βυζαντινή Γεωγραφία», «Ιστορική γεωγραφία του μεσογειακού κόσμου». Γνωστή είναι επίσης και για το μεγάλο αίσθημα φιλελευθερισμού και ελεύθερης έκφρασης των ιδεών που την διέπουν. Όπως είχε η ίδια αναφέρει σε συνέντευξή της: "Ποτέ δεν επέτρεψα, ως πρόεδρος του Πανεπιστημίου της Σορβόνης να μπει στο ίδρυμα αστυνομικός χωρίς να είμαι και εγώ η ίδια μπροστά".

Η Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ θεωρείται σήμερα από τις πλέον εξέχουσες πανεπιστημιακές προσωπικότητες, ιδιαίτερα στη Βυζαντινολογία, με πολύ μεγάλο αριθμό σχετικών διαλέξεων και ομιλιών εντός και εκτός Ελλάδας. Είναι πρύτανης των Πανεπιστημίων της Σορβόνης από το 1976, καγκελάριος των Πανεπιστημίων του Παρισιού, διευθύντρια του Κέντρου Έρευνας Βυζαντινής Ιστορίας και Πολιτισμού και πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών.

Στην πολύχρονη ακαδημαϊκή σταδιοδρομία έχει αναλάβει τα ανώτερα αξιώματα και έχει τιμηθεί με πλήθος διεθνών διακρίσεων. Στα βιβλία της περιλαμβάνονται η "Πολιτική ιδεολογία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας" (1975), "Η Σμύρνη ανάμεσα σε δύο τουρκικές κατοχές" (1975), "Η διασπορά στο Βυζάντιο" (1995), "The Making of Europe" (2000).

Τα πιο σημαντικά σημεία της ζωής της: Η Σορβόννη, η μαγική ατμόσφαιρα του Saint Germain de Pres, οι παρέες της τέχνης και της διανοήσης - Πικάσσο, Σιμόν ντε Μπωβουάρ, Λουί Αραγκόν, Έλσα Τριολέ, Κλώντ Ρουά, Ναταλί Σαρώτ, Φρανσουάζ Σαγκάν, Λουί Μπουνιουέλ, Χοσέ Μπεργκαμίν. Η συμμετοχή στις ιδεολογικές συζητήσεις, οι ζυμώσεις της εποχής - η έκδοση του Express με συντάκτες τους Μαντέ Φράνς, Φρανσουά Μωριάκ, Σερβάν-Σρεμπέρ, Φρανσουάζ Ζιρού. Η Ελένη είναι με την ομάδα του France Observateur, τον Πατρίκ Κεσέλ, τη Φρανσουάζ Βερνί, τον Ροζέ Παρέ. Κοντά της η καλύτερή της φίλη Ελένη Πετσοπούλου. 1958: Ο γάμος της με τον Ζακ Αρβελέρ. 1968 ο ρόλος της σαν καθηγήτρια της Σορβόννης στον αξέχαστο Μάη. Η εντυπωσιακή πανεπιστημιακή της καριέρα, η σχέση με τους φοιτητές της, η θέση της για την παιδεία, η ανάδειξή της σε Πρύτανη της Ακαδημίας των Παρισίων - η πρώτη γυναίκα της Γηραιάς Ηπείρου που παίρνει τον τίτλο. Η σημαντική πορεία της στην κοινωνία της Ευρώπης, η γνωριμία της με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, η συχνότατη επικοινωνία τους κι η αξέχαστη συγκέντρωση στο σπίτι της Κλώντ Πομπιντού παρέα ακόμη με τη Σιμόν Βέϊλ, τη Μιρέιγ Ματιέ, τον Γκυ Μπεάρ. Η προεδρία της στο Εθνικό Κέντρο Τεχνών "Ζωρζ Πομπιντού". Η σχέση εμπιστοσύνης με τον Φρανσουά Μιττεράν, τον Ζισκάρ Ντ' Εσταίν, τον Ζακ Σιράκ. Η γνωριμία της ως Πρύτανης της Σορβόννης με την Ίντιρα Γκάντι, τον Ζάο Ζιγιάνγκ κι άλλους ηγέτες κρατών και προσωπικότητες του πολιτικού χώρου. Οι σαράντα έδρες για την Ελλάδα που λειτουργούν στο Παρίσι στη διάρκεια της διοικητικής της παρουσίας στην γαλλική πανεπιστημιακή σκηνή. Οι πολιτικές στιγμές από τα ταξίδια της με τον Μιττεράν, η παραμονή της στην Ουάσιγκτον και το δείπνο στον Λευκό Οίκο. Η όμορφη οικογενειακή της ζωή με τον Ζακ και την κόρη της Μαρί Ελέν. Οι φίλοι των νεανικών της χρόνων: Μάνος Χατζιδάκις, Μάρω Κύρκου, Τατιάνα Μιλλιέξ, Άννα Αβραμέα, Λένα Λαμπράκη-Σαββίδη, Χρήστος Λαμπράκης, Γιάννης Ξενάκης, Ντόλυ Γουλανδρή. Μια έντονη προσωπικότητα, μια ζωή πλούσια, μια ζωή γεμάτη αξέχαστες στιγμές...»

Σας επισυνάπτουμε :

- 1) Πρόσκληση και Πρόγραμμα Τελετής
- 2) Αφίσα Τελετής